

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any III.—TARRAGONA, 7 Novembre de 1915.—Núm. 114.

Els treballs se publiquen baix la responsabilitat de llurs autors. No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

El·leccions Municipals

El·leccions

Hvans de llegir, sápigam el lector que nosaltres tenim absoluta confiança en la victòria.

Ja suposem que la nostra veu se ha de perdre en el desert de la indiferència, però l'alcem espitjats per la força interna de nostre dever, que en aquest cas, com sempre, ens marca quina es nostra obligació.

S'apropen les el·leccions, i l'etern equívoc a la espanyola repren en la majoria dels tarragonins amagant-se sots la fórmula de l'amistat.

Per amistat se donà el vot a mes d'un company a qui no se li regoneix mes mèrit que'l ser amic del el·lector. Per relació personal, feta al atzar—amb un viatge, una conversació fortuita, una senzilla presentació, a voltes amb sols un saludo o una rialleta... —per això que'n diuen *dó de gent*, se conquereixen mes vots que amb tota una vida de sacrifici a contribució d'una entitat econòmica.

Per l'influència d'un nom familiar portat de boca a boca, ja siga per alabar-lo o criticar-lo, se pot omplir d'un modo directe o indirecte tota una urna el·lectoral; i, al front de això, les persones de història política, les que han actuat, les que tenen demostrada una capacitat o una intel·ligència, les que han tingut el talent de fer-se llur personalitat pròpia, escomensan per analitzar llur consciència i amb consonància a ella sentar-se un criteri polític i tenen convicció pròpia de tots els problemes que's presenten en la vida del home, que saben quin es llur parer en tots els afers econòmics..., aquets son incompresos, i, per consegüent, mancats de la confiança dels el·lectors.

I, aquest cas, porta traces de repetir-se; la relació personal ha llaurat el camp dels el·lectors i sabem que per amistats seràn votats homes que tenen regoneguda la seva *insuficiència*.

I vindrà la constitució del non Ajuntament i les majories seràn les mateixes dels bienis passats..., i els presupostos seràn fets amb els mateixos motllos gastats i així surtiràn ells, uns presupostos dolents i, mes que rès, injustos. I vindrà la qüestió del sanejament i es repetirà lo del istiu d'enguany i veurem que'ls que mes clamen son persones de posició que, per ser-ho, han votat a un monàrque, an aquets monàrquics que constitueixen les majories a les comissions d'higiene i de presupostos.

I es repetirà el cas de tots els anys, d'administració honrada, sí, però dolenta—vegis si l'intent de fer un jardí en la plassa del Progrès i que costà al poble una porció de milers de pessetes, per a després dessistir d'aital propòsit, no fou una mostra de aquestes administracions, que seràn honrades, però que son dolentíssimes—i els quartos del poble seràn gastats honradament, però d'una manera descavellada.

Nosaltres, els republicans, ne tenim les mans ben netes de tot això i per lo mateix podem alçar la veu i cridar ben alt, acusant...

I la relació personal, les amistats, les influències que vagin fent via i repetint-se en el governament del poble les persones dretanes, aquestes que, com sempre, han dirigit i com tot'hom convé en que patim uns directors desastrosos, son els responsables de tot.

Es pesimista aquesta nota? Es acusadora. Pesimista no ho pot esser-ho. Tenim absoluta confiança en la victòria, però cal pensar en que, encara que triomfem nosaltres en tota la línia, la majoria del Ajuntament continuarà essent dretana.

CANDIDATURA

de la Coalició d'Esquerres

Districte primer. - Carrer de Caballers i Plaça del Pallol

Antón Ventura i Altés

Districte segon. - Carrer de la Destral i Carrer Major

Joan M. Piñol i Llauradó

Josep Rovira i Llorell

Districte quart. - Institut, August i Caputxins

Josep Gilabert i Punsoda

Pere Loperena i Romá

Districte cinqué. - Concell d'Agricultura i Obras Públiques

Josep Nin i Miret

Josep Icart i Bargalló

Districte sisé. - Serrallo, Plaça Artillers i Beneficència

Manuel Torrell i Acosta

El lectorals

No sembla sinó que a Tarragona els amics que poden expedir patents de sabiesa, de honradesa i de tot lo que acaba en *esa*, son els senyors de *La Veu de Tarragona*.

Per la nostra part, i creiem que ja per la de tota Tarragona (menys els quatre que encara resten al seu costat), si estem cansats de aquest sistema de donar patents i concells que ningú els hi demana, i que caldrà mes que en lloc de donarlos se'ls quedessin per ells que prou falta els hi fan i proves es la desfeta que regna entre ells que per manca de tàctica i volguer-se empenyar en coses que no tenen raó de ésser, van a un fracàs horrorós que formarà època en els anys polítics.

Els té tant trastornats el preveure el seu fracàs, que en els articles del seu últim número, tractant de la lluita electoral, volguent-se fer el bombo ells mateixos, presentant-se com a víctimes, diuen que tots els partits polítics sols combaten a la Popular i efectivament surt el nostre setmanari en son ultim número i els hi dona el gran miquel pegant fortament als conservadors i carlistes.

Endemés, hi ha tota la raó per a que se'ls combati a n'ells mes que a ningú en aquestes el·leccions, perque els demés partits polítics al fi i al cap han realitzat pactes amb els elements mes o menys afins, però donant la cara, sense volguer fer servir de escambell al nom de una idealitat que tingué estat en uns moments oportunitats i del qui nosaltres mes que potser cap altre partit polític, forem els que amb mes *disciplina* i amb mes *honradesa* l'apoiarem, cosa que no poden dir ni els elements den Guasch ni els elements de la Lliga, doncs tot Tarragona recorda encara la *embutzada* den Robert Guasch, faltant a la autoritat de la Comissió nominadora i tothom sab també els treballs fets per el senyor Antón Albafull fins que una Comissió nominadora el designà per a candidat.

Coses ambdues que a cap altre fracció política es pot imputar, doncs cap de nostres homes feu treballs de *sapa*, molt al contrari, per a ser designats candidats.

I aquets son ara els dos partits que volen imposar altra vegada la seva voluntat al poble tarragoní com si fos un remat de bens.

I son ells els que volen expandir patents de tot, i criticant-ho tot.

Es clar, com que se vos escapa la manera de poguer vanagloriar-vos de tenir unes forses que mai han estat vostres, es per aixó que no us queda ja mes remei que fer lo que feu.

Ja us ve la hora de la expiació perque vosaltres sou els que de veritat assassinareu a la «Popular», primer, amb la punyalada que li donareu amb la embutzada den Robert Guasch, que fou mortal, i l'arrematareu amb la imposició de la candidatura de l'Albafull i amb la compra de vots que per fer-la surar tingueren necessitat la ultima vegada.

Justa serà la pena que vos imposará el poble de Tarragona; amb les properes el·leccions vos deixarà derrotats a tal faisó que mai més aixecareu el cap en el camp polític, demostrant-vos que aquestes patents que havent volgut donar las necesiten per vosaltres que no haveu sapigut caminar, i quedant-vos sols per sempre mes.

Diu la Popular: homes administradors i no polítics!, i per donar mostra de la seva administració confecciona els presupostos—base de tota l'administració municipal—amb vint dies... I aquets administradors, fent ús de una pràctica de baixa política, se intel·ligencien amb els conservadors i es fan mútues concessions a la fi d'augmentar sous.

Nosaltres abominem d'aquets que dient-se administradors desadministraren i no dient-se polítics fan política de la mes baixa llei.

Pel bé de Tarragona

Una altra gran tasca del «Centro Industrial»

Distrets, els tarragonins, pel gran trasbals de les el·leccions municipals que s'atancen, sembla que s'hagin oblidat de les demés manifestacions de vida que en l'ordre económic se están desenrotllant d'un temps ensá a Tarragona i així veiem com la tasca continuada del benemérit «Centro Industrial» resta orfe de l'atenció pública i ningú segueix les petjades de llur tasca i l'obsequi d'un comentari no's deix sentir per les tertulies a l'entorn de les taules de café.

Més aixó no fá defallir al «Centro». Aquest estat—volem creure momentani—d'oblit, no ha portat la desanimació als individus de la Junta i pot dir-se ufanament, que'l «Centro» treballa... i treballa sens treva.

Bona prova n'és d'aquest treball, que mentres en l'ambient no suren mes que el·leccions, el «Centro» va a la Alcaldía i una comissió composta dels dos presidents i secretari visita a l'Alcalde per a que siga convocada una reunió de representants d'Entitats per a estudiar la forma en que se han de portar en el Parlament nostres representants a l'hora en que l'afer de les Zones neutrals prenguin estat parlamentari. (1)

Com si fos avui que'l «Centro» organitzá aquella campanya en contra l'augment del gas, qual campanya fou coronada—gracies també als valiosos elements que intervingueren—pel millor éxit, sortin-ne beneficiats els consumidors en general, lo que equival a dir tot el veïnat de Tarragona.

Al «Centro Industrial» se deurá l'establiment a Tarragona del Tribunal Industrial i que está en vies d'acabar-se i quins beneficis han de repercutir en bé de les classes obreres i patronals.

Peró, la tasca gran—una de les tasques grans—del «Centro» en el moment actual i de quina n'está oblidada la general atenció, és la que fá referencia a l'autorització demanada per la Canadencia per a **POGUER EL-LEVAR EN UN 50 PER 100 EL PREU DEL FLUIT EL-LECTRIC**, en tot lo que ella consideri *un cas especial*. (Hi ha que ficar-se en la gravetat d'aixó del cas especial i a les hores foren tots els consumidors que's veurien pujar la el·lectricitat en un cinquanta per cent.)

Dons bé, d'aixó farà cosá d'un any i de aleshores ençá la tasca del «Centro» encaminada a impedir aquest proposit, no ha parat. Lo que hi há, es que, com aquesta tasca es de les que no s'exterioritzen no ha trascendit al públic amb tot i ésser d'una magnitud extraordinaria; més, molt més que lo del gas, perque s'ha de tindre en compte que així com lo del gas sols se referia al del alumbrat en lo de la el·lectricitat no sucseeix lo mateix, i vegis la crisi i'l trasbals que representaria si aquest augment fos aplicat no sols al fluit per alumbrat—que aixó ja es molt—sino al que se utilitza per a les petites industries i que tan de increment han prés a Tarragona.

Tingué d'aixó coneixement el «Centro» i empenyé una campanya vigorosa, tal, que segurament a la provincia mai se n'ha emprès una d'igual.

El Govern civil obrí una informació aont devia acudir-hi qui tingués que reclamar. Tots sabem el poc éxit d'aitals informacions aont no acostuma acudir-hi ningú, però en aquesta, i per obra del «Centro», es rebéren mes d'un centenar d'instancies reclamatories, totes elles documentades, totes elles porta-veu d'una entitat o ajuntament remarcable.

El «Centro» tingué que donar la pauta i dirigir-se a totes les entitats i societats de totes aquelles poblacions compreses en la xarxa que surteix a Tarragona; se dirigí a tots els Ajuntaments; se dirigí a tots els diaris i setmanaris de la provincia; se dirigí a un sens fi de personalitats; rebé varies visites de comissions de fora que venien a informar-se i evacua totes aquelles consultes necessaries. Cursà tots els telegrams que fou menester i posà tota l'energía a contribució d'aquesta causa.

Resultat? Les dotzenes i dotzenes de contestacions a l'informació del Govern; l'acord de la Comissió provincial denegant aital permís; el dictamen notabilíssim de la secció de Foment (Ilegeixis Obres públiques) del Govern civil i l'extraordinari informe que a hores d'ara deu estar a Madrid pendent de acord definitiu.

Impressió de qui escriu aquestes ratlles? Favorable en un tot—així, d'un modo absolut—a les pretensions del «Centro», que equivalen a la de tot Tarragona.

Heus'aquí la gran tasca que a la capsalera apuntavem.

Cal donar caliu an aquest «Centro Industrial», que treballa tant, que treballa tantíssim, que treballa en lo del ferro-carril de Cervera a Tarragona, que treballa en lo de les estacions del ferro-carril, que treballa en lo del Port-franc i en tantes i tantes altres coses.

Però venen el·leccions i el poble tarragoní se distreu... i els vots li tapen les nombroses i salvadores qüestions econòmiques.

JOSEP GILABERT I PUNSODA.

◆ ◆ ◆

Sobre Zones Neutrals

Per a tractar de aquest assumpte de tant capital interés, fou convocada per l'Alcalde, a instancia del «Centro Industrial», una reunió dels Delegats designats per les entitats econòmiques de nostra ciutat, havent-se celebrat el passat dijous a la Cambra de Comerç.

Se prengueren unes conclusions que se acordaren foren trasmeses als diputats i senadors de nostra provincia, les que sentim no poguer-les menudejar per no tindre lloc suficient. En tot direm que sense oposar-se a la concessió de les Zones Neutrals se cregué inoportuna en l'actualitat sa implantació per manca de preparació suficient, estimant-se fora millor afavorir al comerç avans amb bous de exportació, etz., etz. Que donat el cas de aprovar-se la concessió de Zones neutrals o Ports francs i de donar-se un a Catalunya fos concedit a Tarragona i per últim que, de concedir-se a Barcelona i Tarragona al mateix temps, que fos per a Barcelona la part industrial i per a nostra ciutat la de productes agrícols amb ses transformacions.

◆ ◆ ◆

Se argumenta en favor de la popular la necessitat de allunyar del Ajuntament als elements polítics i no cal remontar-nos molt enrera per a recordar que la Popular portá al Ajuntament en les el·leccions passades, entre altres, un Albafull, un Ventosa, un Balart, un Armengol i un Sugrañes, aquests últims significant-se carlins, aixó es: homes de partit, —cal recordar l'afer del aigua— i els primers significant-se regionalistes, aixó es: homes de partit, —cal recordar la qüestió dels ports-francs.

Aquesta manera d'enganyar al cos el·lectoral es una indignitat. Es mes honrat donar la cara i mostrar la conciencia devant del poble, aquest poble que de no ésser enganyat segurament no hauria portat al Consistori an aquests que's diuen carlins i sols están a les ordres d'un concili de canonges; an aquets regionalistes que no tenen mes deure que obeir la veu que des de Barcelona els hi dirigeix en Cambó.

¡Cal pendren nota d'aixó...!l

◆ ◆ ◆

(1) Aquesta reunió ja se celebrá.

D'el·leccions municipals

Al Sr. D. Antoni Albalull

Fora descortesia no contestar al vostre article que'l diumenge últim vareu tenir la atenció de dedicar-me des de les planes de *La Veu de Tarragona*, en resposta a un de meu, de fa quinze dies, en aquestes mateixes col·lumnas.

Poca, ben poca cosa hauré de dir, a no ser la d'agrahir-vos la vostra finesa. Com veig que no entreu en el fons de la qüestió que jo entenc que debatíem, resta no més a tractar que dos punts.

El primer, és el de la dobla personalitat meua. Acceptant com a excusivament benévola la vostra aclaració, no puc fer altra cosa si no que estimar el concepte que diu que'm teniu. No penso mereixer aital elogi, però vos en remerci la intenció.

El segon, és el judici que de mi feu referent a que creieu que estic en un erro. No voldria estar-hi; és més: voldria sapiguer complir el meu deure a judici vostre també, però ¿com fer-ho si discrepém, no ja en lo essencial, ara, sinó també en lo tocant al estudi dels moviments populars? Son aquestos dos punts de vista oposadíssims, amb la diferencia capital del qui tracta de dedicar-los una crítica serena i plácida, jo, i del qui els defensa amb tot apassionament, vos.

Sobres aquest particular fora feina llarga la d'entendre. Altrament, tractada des d'uns setmanaris, la fariem llarga, pesada i monótona.

Deixém-la, doncs si jo ara volgués interpretar la dita de l'Unamuno en el cas vostre—com vos l'interpretèu en el meu—fariem, potser, com els catúfuls de les sínies.

L'article del bon amic i distingit company Muntaner, el recordaba, malgrat els anys. Es un bell article com tots els seus, plé d'optimisme i apropiat pel moment en que fou escrit, l'any 1909. Passa, per dissort, que jo he modificat, en part, el criteri, i en Muntaner, no. ¿Qui té raó?

Si en Muntaner recordés alguns extrems parlats amb mi la nit del 28 d'Octubre de l'any 1911, modificaria, potser, el seu criteri.

No tinc aital pretensió, però consigno la advertència.

¡El gest de la meua rectificació! Però si no crec que m'hagi contradit! Contradició fora negar la bondat dels moviments populars quan aquests van ser l'expressió de la voluntat del poble, però els fets són els fets, i les paraules no són els fets. ¿Per qué no hi ha avinensa avui entre els distints nuclis polítics tarragonins? ¿Per qué els que ahir éren en els moviments mentats, avui no hi formen part? Les seves raons tindran; els seus motius deuen dir quan no s'hi avenen. I aixó ja no és cosa meua; aixó ho saben élls qui fan de polítics. Bé tindran conciencia de lo que fan quan no es volen deixar convencer, de lo contrari foren suicides confessos.

No crec que siguin suicides; més aviat crec que, dihent-se com se diuen, aspiran a governar comptant amb les forces llurs; els uns sapiguent que han de governar amb el poder central qu'els ampara, els altres sapiguent que no poden fer altre cosa que fiscalitzar.

¿No és aquesta a la fi la aspiració dels moviments populars...?

CARLES DE VIANA.

De la campanya

Hem entrat en el periodo àlgid de la lluita. Están ben destriats els camps. D'una banda el caciquisme conservador, d'acord aquesta vegada amb la comparsa carlista, decidit a obtindre majoria a l'Ajuntament. A l'altre costat el caciquisme marianauista, de bracet amb la quatreta camboniana, fent esforços de flaqueza per a mantenir una hegemonia conseguida a preu d'hipocresies i desllealtats. I per damunt de tots en idealitat i civisme i puresa de procediments la coalició esquerrana, ben capacitada de la seva missió que no es altra que fer triomfar la voluntat del poble i imprimir nova i progressiva orientació als afers municipals.

Podem estar ben segurs que la victòria serà dels republicans. Han sapigut unir-se per a la defensa de l'ideal comú. Han lograt confeccionar una candidatura, la primera que ha vist la llum, l'encert de la qual es proclamat pels seus mateixos enemics. I han conseguit lo que semblava més difícil: organitzar-se de tal manera que, no sols se fa impossible l'emplèu de les martingales electoreres, a que tan aficionats s'han mostrat sempre'ls monàrquics, sino que a la vegada s'ha redoblat la seva decisió i'l seu entusiasme.

Devant el bell espectacle de la familia republicana unida i compacta, els caciquismes conservador i marianauista donen mostres de feblesa. Passen dies i setmanes senceres, sense poder confeccionar una candidatura, i han d'acudir a l'engany, a la coacció i a la violència per a lograr l'acceptació de determinats candidats. D'alguns d'ells, dels qui més desitjos han mostrat d'obtenir la regidoria, se proclamen ja actes de traició envers els seus companys. I tots plegats, no parlen ja dels vots que tindran, sino dels diners que'ls costarà fer un paper mitjanament lluit.

Ara es l'hora, republicans, d'acabar amb aquesta comedia indigna dels qui s'anomenen populars sense haver-se posat mai en contacte amb el poble, i de anorrear l'ambició dels qui tot ho fien en l'apoi que diuen disposar de les esferes del govern. Uns i altres han de caure als colps del nostre entusiasme i de la nostra empenta. Aquestes eleccions seran l'aurora republicana per a la ciutat. D'aquí dos anys, el Sol de la llibertat amb tot el seu esplendor il·luminarà els bancs del nostre Ajuntament.

* * *

La vinent lluita el lectoral se presenta cada dia i cada moment amb mes ardidesa i és per çò que la Comissió directora prega a tots els amics que se inscrivin en les Comissions que per a cada Districte i Secció se organitzaran, les que tindran l'encàrrec de vetllar per la puresa del sufragi, evitar la compra de vots, ajudar a les contra-meses i les demés missions que la Comissió comunicarà per mediació del jefe de Secció, quines ordres deuran ésser ateses per tots, ja que de son mes exacte compliment dependeix l'èxit del conjunt.

L'inscripció pot fer-se en totes les oficines electorals, indicant el lloc que vulguin ocupar.

Igual prec fem als ciclistes, quina cooperació ens serà molt necessaria per al serxei de comunicacions.

També als que puguin posar al servei de la Comissió carruatges, els preguem ho indiquin per a distribuir-los convenientment.

El vinent dijous, dia 11, poden dar-se per convocats els que se inscrivin o vulgan ajudar, en les respectives oficines de cada col·legi se'ls comunicaran instruccions precises i se'ls darà a coneixe l'encarregat de les respectives Seccions.

◆ ◆ ◆

Els regionalistes de Tarragona, aimants de l'autonomia amb tota l'extensió de la paraula, descentralitzadors a tota prova, enemics dels governs de Madrid, devots de la soberania del poble..., presenten un seu el·lement a les el·leccions per a que, al pujar al govern els lliberals siga nomenat Alcalde de Tarragona per obra i gracia dels poders centralitzadors de la meseia, atropellant l'autonomia municipal, i escarnint al poble, pel sol capritxo del ministre de la Governació.

Es una taca que no's poden treure els afamats equilibristes de la Lliga, i si aquesta massa d'homes catalanistes de la dreta medités, d'altre modo es conduiria. Si aquesta massa d'homes neutres hi veigés detrás cortina... ¡Pobres regionalistes i pobra Popular... ja foren enterrats!

◆ ◆ ◆

Oficines electorals de Coalició d'Esqueres

Han quedat obertes en els següents llocs:

Unió Nacionalista Republicana, Rambla de Sant Joan, 50.

Domicili den Josep Nin, Rambla de Sant Joan, 39.

Centre Republicà Radical, Rambla de Sant Joan, 40.

Centre Federal, Plaça de la Font.

NOVES

Tot just acabada la exposició *Bon*, els nostres artistes com estimulats per l'exemple de tan simpatic amic, preparen notabilíssimes exposicions que, encara que fora de nostra ciutat, seran ben nostres, ja que totes elles son amarades del nostre ambient.

La primera, que s'anuncia per el 11 de Desembre al Saló Parés de Barcelona hi portaran ses ultimes obres en Carbó i Vazquez, parella d'artistes que junts també exposaren l'any passat a dit saló.

Després també s'está preparant, per a uns dels Salons de Barcelona, en Pere Ferrán, que cada dia sembla tingui mes ganes de treballar.

I per ultim nostre Gols—*John*—está ultimant-ne una, de caricatures, a la ciutat de Valls, aont hi resideix, are, la major part dels dies per puntualitzar millor son treball.

A tots els desitjem el major exit i de totes ne parlarém a son degut temps.

Nostre bon amic en Joan Galofré, passa per el dolor de la recent mort del seu pare, persona apreciadíssima per tots quants tingueren el goig de tractarlo, i que a la avansada edat de 95 anys ha rendit tribut a la naturalesa.

Tant l'amic Galofré com sa volguda familia saben lo molt que s'els aprecia en nostra casa i el sentiment que'ns ha produït son dolor.

D'altres morts tenim de donar compte a nostres llegidors, tot expresant nostres sentiments de condol a les families, En Josep Musté, antiquíssim industrial i el pare den Josep Vidal, amo del bar «Eldorado».

Imprempta de Llorens i Gabré. — Fortuny, 4

Panificació

F ORNS DE SANT ANTONI

Diariament, pa de primera

• • A domicili i al comptat

Rebolledo, 20, bis : : PORT

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
 Inscripta en el Govern Civil i en la Comissió general
 de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **DR. RABADÁ**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i anàlisis micro químic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÁ

*Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Melge
 de les Cases de Socors de Barcelona*

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca
 dilluns, dimecres i dissabte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — TARRAGONA

Podém demostrar
 que casa nostra
 es la mes barata en tot

GILBERT GERMANS : Unió, 20

Galería Fotográfica d'Art

PERE PALLEJÁ — Unió, 18.

PERE LLORET
 CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

GRANDS NOVITATS en

Sombreros i Gorres

RAMON ALOQUIN

UNIÓ, 20

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIÓ, 22

Joan Ruiz i Porta

PROCURADOR

Vilamitjana, 9, 1.er

Farmacia Central

Laboratori Químic Bacteriológic

Marti Güell

Rambla Sant Carles, 41 : : :
 : : : i Sant Fructuós, 5

CANAS

desaparecen en seguida con el Agua-perla LA VICTORIEUSE
 para teñir el cabello de *hermoso negro o castaño*. Es la mejor y
 más higiénica. No destiñe. Se puede rizar. Una operación dura
 varios meses. De venta en Tarragona, a 5 pesetas frasco, en la
 Ferreteria de **Matias Mallol**, calle San Agustín, 9 y Augusto,
 3.— Pídase prospecto.

IMPREMPTA

**Llorens
 i Cabré**

Fortuny, 4

TARRAGONA

Companyia de segurs sobre la vida

La New-York, de New-York

Companyia de segurs contra incendis

L'UNION, de Paris

Companyia de segurs contra accidents

L'Assicuratrice Italiana, de Milán

Companyis de Segurs marítims i terrestres

Centro Catalán de Aseguradores, de Barcelona

LA LIGURIA, de Milán

SUBDIRECTOR A TARRAGONA:

Maciá Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

"ANUARIO COMERCIAL"

EDICIÓ DE 1916

INFORMACIÓ COMPLERTA DE TOT ESPANYA I POSSESSIONS

DOS VOLUMINOSOS LLIBRES

Solidament enquadernats

Demanat avans del 1.er de Gener. Pessetes 15'00
 Demanat després. " 20'00

ANUNCIS A PREUS BARATÍSSIMS

AGENT A TARRAGONA: **PERE OLIVELLA**

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice Co. L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més
 higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
 malalties i convalencia

Se ven per tot arreu

PAPERERÍA I EFECTES D'ESCRITORI

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany : Escribantes : Plu-
 mes Stilogràfiques : Pesa-cartes : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja pa-
 pers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

*Eines de totes classes - Objectes per a regalos
 Articles per a magatzems de vins i olis*

Maciá Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9